Politiken modtog i går

75 læserbreve og debatindlæg

5 læserbreve og debatindlæg handlede om genopretningspakken

Hvad er der sket med Lykke Friis' ambitioner?

KLIMAKRISEN

JON BURGWALD OG JAN SØNDERGAARD
KLIMAMEDARBEJDER OG POLITISK RÅDGIVER, GREENPEACE

PÅ KLIMATOPMØDET i København blev EU hurtigt placeret på udskiftningsbænken, blandt andet fordi unionen op til mødet i to år ikke havde hævet ambitionsniveauet eller sine egne forpligtelser.

EU HAVDE længe skændtes om, hvorvidt man skulle hæve sit gamle reduktionsmål for drivhusgasudslippet fra 20 til 30 procent i 2020.

Den danske klima- og energiminister, Lykke Fris, udtalte kort efter COP15, at det var et wake-up call for EU om en ny verdensorden, som man blev nødt til at tilpasse sig ved at sætte klimaambitionerne i vejret (Information 18.1.).

Under forespørgselsdebatten 26.1. i Folketinget om COP15-sammenbruddet påstod Lykke Friis, at Danmark sammen med en gruppe EU-lande arbejdede for, at EU skulle hæve ambitionsniveauet.

På et uformelt miljøministerrådsmøde i EU kort forinden havde Lykke Friis angiveligt mindet ministerkollegaerne om Bon Jovi-sangen 'We weren't born to follow' og advokeret for, at EU igen måtte i førertrøjen.

> **Lige pludselig var det ikke hensynet til klimaet, men hensynet til økonomien, der var det vigtigste**

Måske er hun ikke født til at følge efter, men desværre er hun i så fald meget lærenem.

På et møde i Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg i marts (kun lidt over en måned efter forespørgselsdebatten) oplyste Lykke Friis, at hun nu afventede en analyse fra EU-kommissionen om omkostningerne ved at hæve reduktionsmålet til 30 pct.

Hun var altså ikke længere klar til at gå forrest, medmindre Connie Hedegaard fra sin position som klimakommissær kunne forsikre Lykke Friis om, at prisen ikke var for høj.

Lige pludselig var det ikke hensynet til klimaet, men hensynet til økonomien, der var det vigtigste.

Nu har Lykke Friis analysen fra EU-kommissionen.

Den viser, at der er store fordele forbundet med at hæve EU's reduktionsmål til 30 procent.

Omkostningerne ved at gøre det er langt mindre end beregnet i 2008, og der er samtidig er store besparelser at hente som følge af bl.a. mindre omkostninger til import af olie, kul og gas.

HERTIL KOMMER, at et øget ambitionsniveau vil fremme den helt nødvendige grønne omstilling af de europæiske økonomier og fremtidssikre økonomien.

Allervigtigst viser EU-kommissionens analyse, at hvis ikke EU hæver sit reduktionsmål nu, bliver det næsten umuligt at leve op til målsætningen om at holde den globale temperaturstigning under to grader.

Nu, få dage før Lykke Friis skal mødes med sine EU-kollegaer 11. juni, oplyser ministeren, at hun ikke vil slås for, at EU på nuværende tidspunkt skal træffe beslutning om at gå til 30 procent reduktion. Helt uforståeligt og usagligt.

We weren't born to follow – eller?

Er alle da ligeglade med, at danske bøffer er røget ud af køledisken?

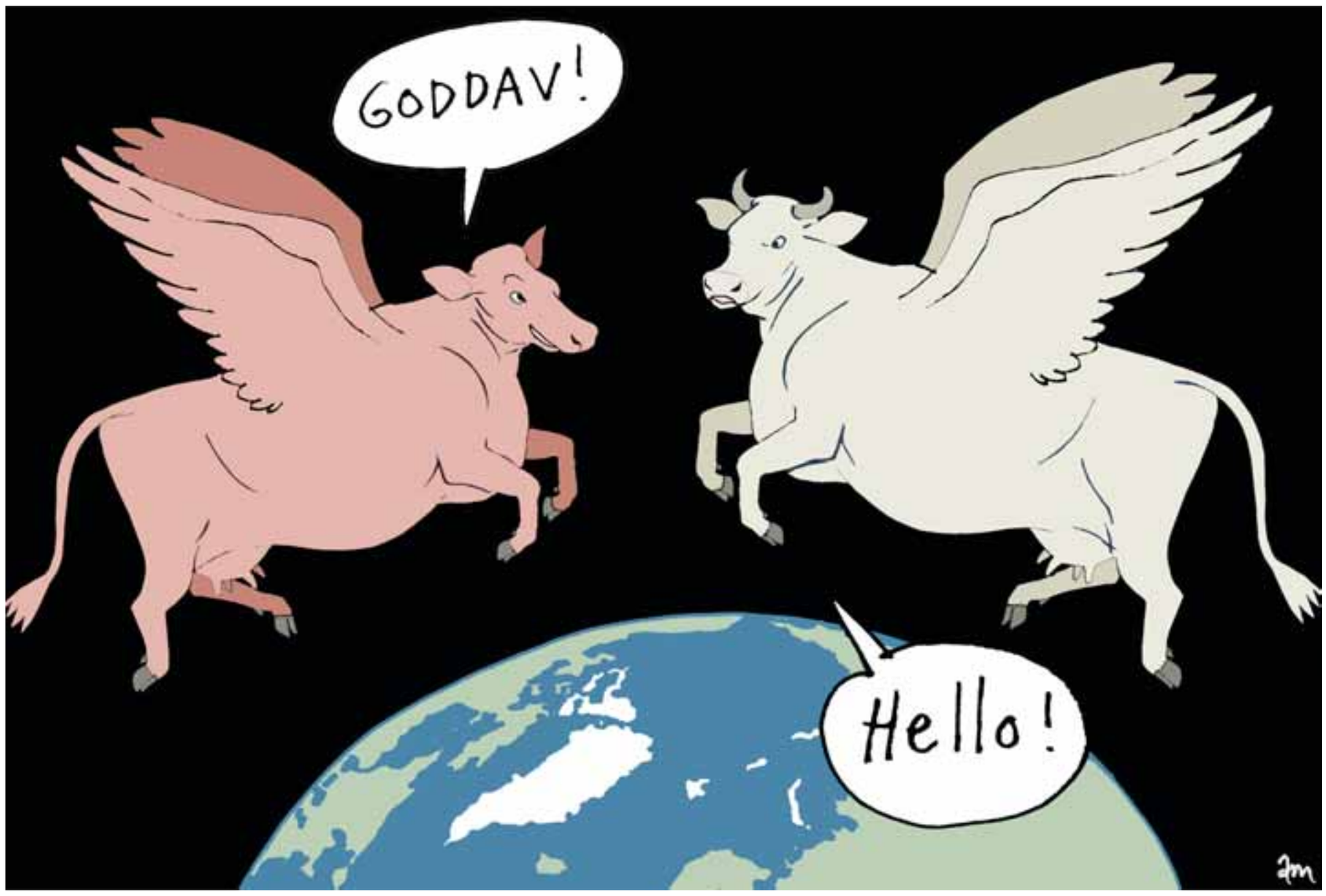

Tegning: Anne-Marie Steen Petersen

> I kølvandet på skandalerne med gammelt kød vil jeg være stensikker på, at min familie får kød, der er produceret under kontrollerede former

FORBRUGERSIKKERHED

ANITA CORPAS,
FREELANCEJOURNALIST

DANMARK PRODUCERER bjerge af verdens bedste kød. Kvalitetskød, der eksporteres til udlandet. Herhjemme dynges danskerne i stedet til med oksekød fra Argentina, Irland og New Zealand. Prisen er stort set den samme for forbrugeren, uanset om vi køber udenlandsk eller dansk.

Men umiddelbart har vi ikke længere mulighed for at vælge – for dansk oksekød er røget helt ud af køledisken til fordel for udenlandsk *comme ci comme ça*-kød.

»Har du smagt min mørbrad«, spørger slagteren i supermarkedet. Det handler om et lille stykke veltilberedt oksekød på spid – og det smager godt. Kødet kommer fra Argentina – på tilbud i denne uge. Men næh nej tak. Jeg køber kun dansk.

På bagkant af kødskandaler med gammelt kød og butikkernes snyd med fedtindhold, vil jeg være stensikker på, at min familie får kød, der er produceret under kontrollerede former.

DET ER HELLER ikke mange år siden, at myndighederne fandt vækstfremmere og hormoner i kød importeret fra udlandet, produceret af dyr uden øremærker og fra dyr, der var flyttet mellem sygdomsramte områder.

Og det værste er, at hormoner får kød til at smage godt og svulmende – hvilket stiller os forbrugere helt forudsætningsløse.

Næh du, ingen andre steder i verden er en fødevareproduktion umiddelbart underlagt så restriktive produktionsvilkår som i Danmark. Danmark producerer en stor del af verdens bedste kød og regnes i det hele taget for verdens betydeligste kødeksportør.

Sådan en fredag med en hektisk uge siddende i mussearm og trætte nakkehvirvler kikker jeg ned i køledisken og leder efter et par rigtig gode danske oksebøffer.

Sådan en fnysende stor saftig, rød Ferdinand. Rigtig råt kød – født i DK – opvokset i DK og slagtet i DK. Mums.

Det eneste danske kvæg, jeg finder, er et par pakker hakket kalv og en gang kalvefilet ydmygt skubbet bagud for at give plads til steaks fra Argentina, culotte fra Irland og lam fra New Zealand. Hvor pokker er alt det gode danske oksekød?

Dansk kød er verdenskendt. Vi har bjerge af kvalitetskød herhjemme. Danmark er verdenskendt for sin høje kvalitet på landbrugsvarer og eksporterer årligt landbrugsvarer for cirka 62 mia. kroner til resten af verden.

Hvorfor hulen ligger store, danske Ferdinand så ikke i køledisken i mit supermarked – når jeg gerne vil støtte danske landbrugsvarer?

Måske får butikkerne ikke dansk kød nær så billigt som i Argentina, men med en udsalgspris omkring de 65 kroner kiloet, betaler vi forbrugere åbenbart omkring den samme pris for udenlandsk som for dansk kød.

Til gengæld er der langt fra samme garanti for kvaliteten – og umiddelbart er vi også nu frataget muligheden for også at vælge dansk frem for udenlandsk.

TIL TRODS FOR sin høje status er dansk landbrug altså i krise, og sidste år lagde Skattekommissionen endda op til, at danske landmænd skulle betale en miljøafgift, fordi deres køer går rundt på marken og fiser og udleder CO_2, når de græsser.

Okay, tænker jeg så. Danmark henter landbrugsvarer ind i landet for i hvert fald over 40 milliarder kroner om året. Hvor meget CO_2-svineri er det så lige, at riget *flasher*, når detailleddet henter alt det udenlandske kød til landet helt fra den anden side af kloden?

Og er det egentlig ikke en kødtrafik, der burde underlægges en miljøafgift – nu man politisk er omkring at lade dem, der sviner, betale for det, de slipper ud af CO_2.

Hele foråret har dansk landbrug hældt hjerteblod i mine øregange om, at erhvervet er pløjet op til struben.

Der skal uddeles hjælpepakker, og der skal lempes i de strenge produktionsvilkår, hvis landbruget skal overleve.

Hvorfor er der ikke nogen, der hører efter? De danske prima produkter kildrer altså ganen hos familier ude i verdenen, mens min egen familie kan ernære sig med *comme ci comme ça*-kød fra køledisken, fordi fødevarebutikkerne er revnende ligeglade med, at det hereford- og charolaiskød, de reklamerer så hårdt for – ikke er dansk.

Kan det passe, at forbrugerne i Danmark er ligeglade – er alle virkelig ligeglade med, at dansk oksekød er røget helt ud af køledisken?

Regeringens og DF's genopretningsplan kan koste fire seniorhøjskoler livet

MICHAEL MONDRUP
HØJSKOLELÆRER

EN HØJSKOLE på Falster. Klokken er 9 om morgenen. 70 elever har lige rejst sig fra morgenmaden og sidder nu i foredrags- og koncertsalen med udsigt gennem glasfacaden til parken udenfor.

Man synger en morgensang efter højskolesangbogen. En lærer holder et kort indlæg.

DEN KAN handle om, hvad der nu lige rører sig i hovedet på læreren: en bog, han lige har læst, en film, han lige har set, eller måske en snak om, hvad der aktuelt sker i politik, f.eks. en vis genopretningsplan. Der fortælles, oplyses om fakta, perspektiveres, gives eksempler, argumenteres for og imod.

Efter morgensamlingen splitter eleverne sig op i de tre hovedfagsgrupper, de har valgt. Der er foredragsrækker hen over hele kurset inden for de traditionelle højskolefag: historie, kunst, musik, litteratur, filosofi, natur osv.

Modellen er en samme som ved morgensamlingen: Der fortælles, oplyses, perspektiveres, diskuteres med den

> **En hel pensionistgenerations muligheder for at gøre brug af den del af vores demokrati, som hedder folkehøjskolen, fjernes**

grundighed, som længere tids dagligt samvær om et emne giver mulighed for.

Ved middagsbordet snakker man livligt om, hvad der er sket i de enkelte grupper, med de mennesker, man tilfældigvis kommer til at sidde ved siden af. Måske bliver de til nye venner.

Om eftermiddagen er der igen foredrag, eller man kan bevæge sig ind på værkstederne og arbejde med malerkunst, med tekstilkunst, med smykkekunst, eller med edb-teknologiens mysterier, alt sammen under kyndig vejledning og inspiration fra kompetente lærere.

VED AFTENSMADEN snakkes der videre, og om aftenen samles man om en koncert, en gang fællessang eller måske endnu et foredrag.

Man kan så stille det spørgsmål, hvorfor staten overhovedet skal betale for, at nogle mennesker skal ride deres personlige kæpheste? Kan de ikke bare dyrke deres interesse derhjemme?

Nu er det bare sådan, at man ikke kun tager på højskole for at ride sine kæpheste.

Det er også her, meninger kan brydes, og man tvinges til at forholde sig til andre mennesker og deres holdninger.

For på en højskole er holdninger ikke noget, man er bange for, her er de en styrke.

Derfor kan læreren godt tillade sig at have en holdning til det, han underviser i, uden at blive beskyldt for at indoktrinere.

Og eleverne kan tillade sig at anfægte lærerens og de andre elevers holdninger uden at blive beskyldt for at kværulere. Det er det, der gør undervisningen levende og skaber perspektivet.

Og hvad er det så for nogle mennesker, der tager på højskole? Langt de fleste er unge mennesker, der er i gang med at udvikle sig som personer. De har typisk brug for et afbræk i deres liv, måske for at finde ud af, hvad de vil bruge deres liv til.

Men der findes nogle enkelte skoler, som har en anden målgruppe. Den indledende skildring af en højskoledag er hentet fra sådan en skole, Højskolen Marielyst på Falster.

Det, der er særligt ved denne højskole, og som den har til fælles med tre andre skoler, der ligger i Jylland, er, at den retter sin virksomhed specielt mod samfundsborgere i den 3. alder, dvs. først og fremmest pensionister.

Tilsammen giver de fire skoler ca. 6.000 mennesker om året mulighed for at opleve denne specielle verden. I modsætning til de andre højskoler har de udelukkende korte kurser, typisk på to uger, og ikke de lange på flere måneder. Men bortset fra dette fungerer de fire skoler nøjagtig ligesom alle andre højskoler.

Med regeringens genopretningspakke er tilskuddet til de korte kurser godt og vel halveret. En del af provenuet dirigeres videre til øgede tilskud til de lange kurser. Ikke et ondt ord om det, skolerne har hårdt brug for denne ekstra håndsrækning.

MEN MASSAKREN mod de korte kurser rammer de fire seniorhøjskoler urimeligt hårdt, for de får jo ikke noget tilbage i den anden ende. Hvis indgrebet bliver gennemført, vil det med usvigelig sikkerhed betyde lukning af de fire skoler.

En stor del af eleverne har kun deres folkepension at leve af, og for dem er det en benhård prioritering at lægge de 4-5.000 kroner til side, som et 2-ugers ophold koster. Hvis prisen stiger med over 50 pct., hvilket vil være konsekvensen af indgrebet, vil de simpelthen blive koblet af. Og så har skolerne ikke noget eksistensgrundlag længere.

Så kunne man selvfølgelig sige, at den målgruppe jo ikke har brug for de kompetencer, de kan få på en højskole, der, hvor de er i deres liv. Erfaringerne siger det modsatte.

For disse kursister giver et højskoleophold redskaber til at håndtere hverdagen derhjemme: Man skaber netværk, man får nye input, man opdyrker interesser, som kan give nyt indhold i livet. Og man deltager i de holdningsbrydninger, der er en del af hverdagen på en højskole.

Og man bliver vel aldrig for gammel til at udvikle sit liv! Måske er indgrebet et ideologisk felttog mod kortkurserne, som Højskoleforeningens generalsekretær har givet udtryk for.

I HVERT FALD har nogle politiker begrundet det med forekomsten af useriøse kurser (golfkurser, klaphatkurser m.m.) Hvis man dykker ned i substansen af disse kurser med de smarte titler, vil man nok alligevel oftest finde et indhold, der lever op til ånden i loven.

Selvfølgelig skal der skrides ind mod kurser, som ikke opfylder betingelserne, men at skyde en kursustype ned, som især tilgodeser pensionistgenerationen, det er ikke bare dårlig politik, det er direkte kynisk.